

20-07-2025 ΣΤ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

† Μνήμη Ἡλίου προφήτου τοῦ Θεσβίτου.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος πλ. α'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησης]

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

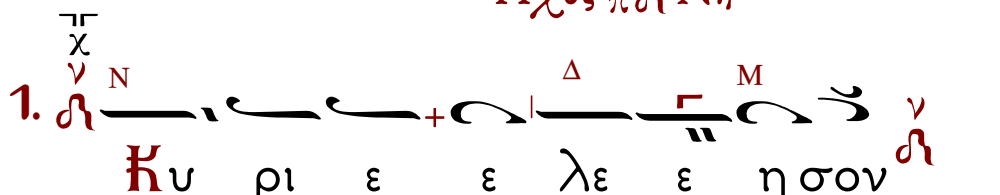
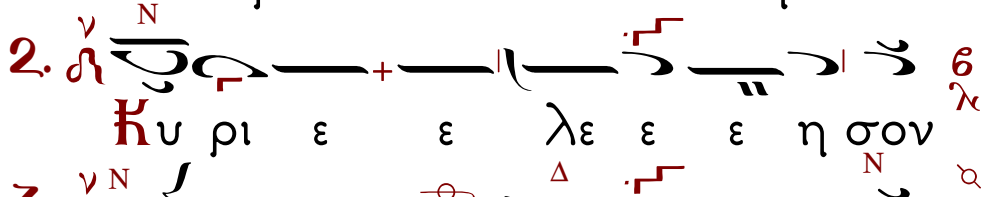
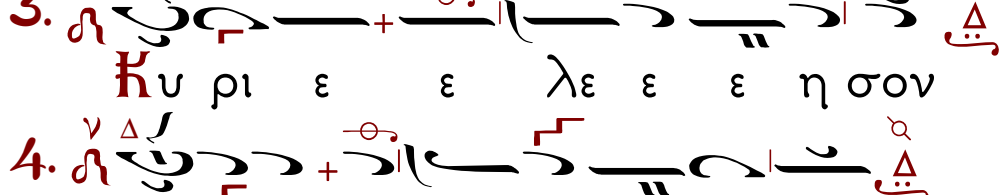
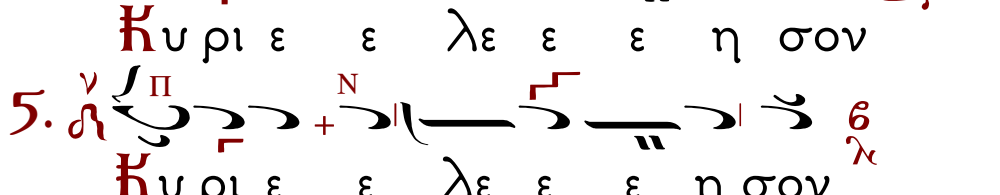
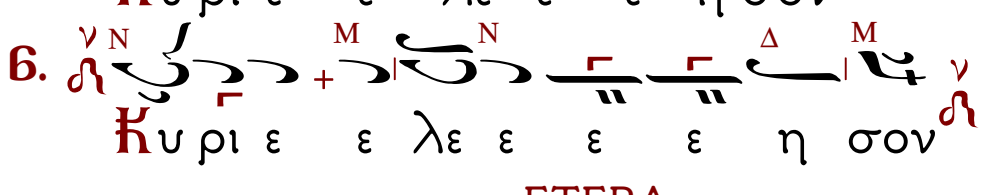
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

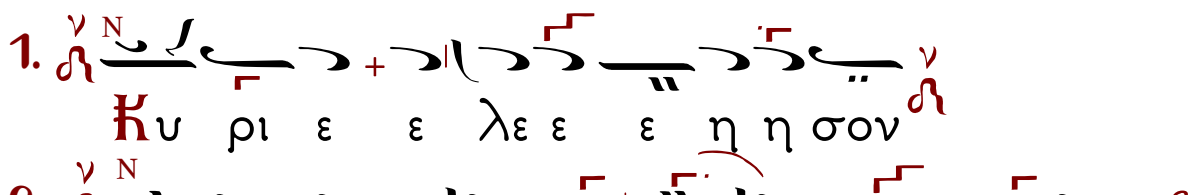
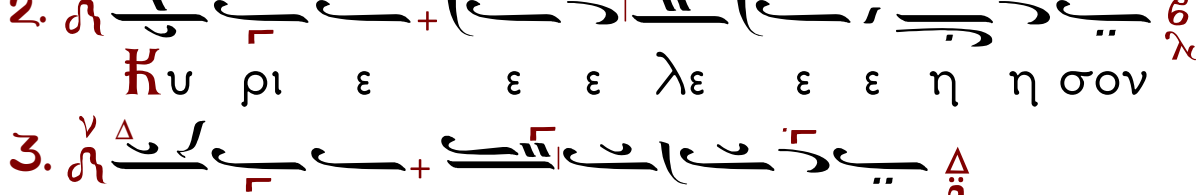
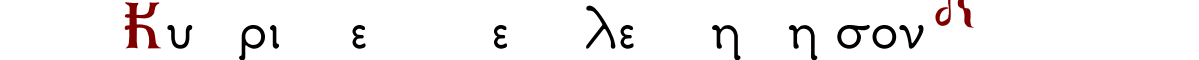
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Α ^Μ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^η

5. ^ν ^N ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

6. ^ν ^N ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Α

7. ^ν ^Γ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^Δ

9. ^ν ^Δ ^Γ
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^η

10. ^ν ^N ^Π ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^q

11. ^ν ^N ^Δ ^N
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν ^Α

12. ^ν ^N
 Cοι Κυ ρι ε ^ν ^Α

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρὰ ι'.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ζα α προ ος
σε ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε
κε ε ε κρα ζα α προ ο ος σε ει
σα α α α κου σο ον μου ου προ ο ο σχες
τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω
ως μου εν τω κε κρα γε ναι με ε προ ο
ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

προφασεις εν αμαρτιιαις

Ευναν θρωποις εργαζομε ενοις

την ανομιαν και ου μη συνδυασω

μετα των εκλεκτων αυτων

Παιδευσει με δικαιος εν ελεει και ε

λεγει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να ατω την κεφαλην μου

Οτι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκαις αυτων κατεποθησαν εχομε

να πετρας οι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα αμου ο

τι η δυνάστησαν ω σει παχος γης ερραγη ε

πι της γης δι ε σκορπισθη τα οστα αυ

των παρατον Ααδην

  τι προς σε Κυ υρι ε Κυ ρι ε

οι οφθαλμοι μου ε πι σοι ηλπισα μη

αντα νελης την ψυχη ην μου

 Φυλαζον με απο παγι ιδοσης συ

νεστησαν το ομοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενων την ανομιαν

 ^ΠΠεσονται εν αμφιβληστρο αυτων

οι αματωλοι καταμονας ειμι εγω

ε ως αν πα ρε ελ θω

χ $\ddot{\alpha}$ Φ ω $\nu\eta$ η $\mu\omicron\upsilon$ $\pi\rho\omicron\varsigma$ $\kappa\upsilon$ $\rho\iota$ $\omicron\upsilon\varsigma$ ϵ $\kappa\epsilon$ $\kappa\rho\alpha$

 ξα φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η η θην

χ $\ddot{\alpha}$ $\dot{\eta}$ ϵ κ χ ϵ ω ϵ $\nu\omega$ $\pi\iota$ $\omicron\upsilon$ $\alpha\upsilon$ $\tau\omicron\upsilon$ $\tau\eta\upsilon$ $\delta\epsilon$ η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω^χ_Π^ῑ

Εν τω ε κλει πειν εζ ε μου το Πνευ μα

μου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν οδω ταυτη η επορευοο

 μήνεκρυψανπαγιδαμοι

κατενοουνεισταδεξιαικαιεπεβλε

ἡ
 πρὸς
 ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο ο μα τι ι ι σου

Α του τι μι ου σου Σταυρου ου
 Χρι ι ι στε δι ι α α βο ο λον η
 η η η η σχυ υ υ νας και δι α της
 Α να στα σε ω ω ω ως σου το κε ε εν
 τρο ον της α μαρ τι ι ι ας η η μ βλυ υ
 υ νας και ε ε σω ω ω σα ας η η μας

 εκ των πυ λω ω ων του θα να α α του

 δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε

ες
 χ^Π
 Δ
 Δ
 Ε με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι
 π^κ
 π^κ
 Ο την Α να στα σιν δι δους τω γε νει
 των αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι
 σφα γη η ην η η η η η χ θ η ε φρι
 ι ζα αν του ου τον οι οι α α αρ χον τε ες
 του Α α α α δου και ε πη ρ θ η η σαν πυ υ
 λαι ο θυ υ νη η η η ραι ει σε λη λυ θε
 γα ρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ζη ης Χρι ι ι
 στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε

ε ε ε ελ θε ε ε τε και τοις εν τω σκο

τει α να κα λυ υ πτε ε σθε

Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω

νη η η ης μου

Με γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα

των Κτι ι ιστης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ

κι πα α θων α νε ε στη ο ο α θα α

α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι αι αι

των ε ε θνω ων του ου τον προ σκυ νη η

η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευ σπλα

α γ χ ν ι ^Κ ι α εκ πλα α α ν η ς ρ υ σ θ ε
 ε ε εν τ ε ς εν τ ρ ι σ ι ν υ π ο σ τ α σ ε σ ι ν ε
 ε ε ν α α Θ ε ε ο ν υ μ ν ει ν με ε μα θ η η
 κα α μ εν
 ε ν η θ η τ ω τ α ω τ α σ ο υ π ρ ο σ ε χ ο ν
 τ α ει ς τ η ν φ ω ν η ν τ η ς δ ε η η σ ε ω ω ω
 ω ς μ ο υ
 ε σ π ε ρ ι ν η ν π ρ ο σ κ υ ν η σ ι ν π ρ ο σ φ ε ρ ο
 μ εν σ ο ι τ ω α ν ε σ π ε ε ε ρ ω ω φ ω ω τ ι
 τ ω ε π ι τ ε λ ει τ ω ν αι αι ω ω ω ν ω ς εν ε
 σ ο π τ ρ ω δι α σ α ρ κ ο ο ο ς λ α α μ ψ α ν τ ι ι τ ω

κοο ο ο σμω και με ε χρις Α δου κα α
 τελ θοο ο ον τι και το ε κει σε σκοο ο
 τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει
 ζα α α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε
 δο ο ζα α σοι
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε
 στιν
 Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι

στο ον δο ξο ο λο ο γη η η σω ω ω
 μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α να στα αν το ς κο
 σμος εκ πλα α νης σε ε σω ω ω σται χαι
 ρει χο ρο ο ς Α αγ γε ε λων φε ε ε ευ γει δαι
 μο νων πλα α α α νη Α δαμ πε σων α
 νι στα α ται δι α α βο λο ο ς κα τη η ρ γη η
 ται
 νε κεν του ο νο μα το ς σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου η λ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ν

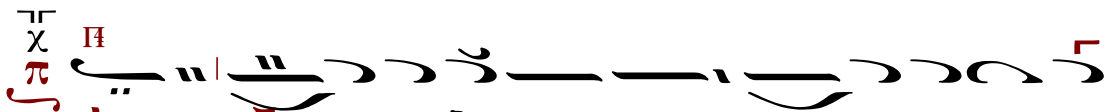
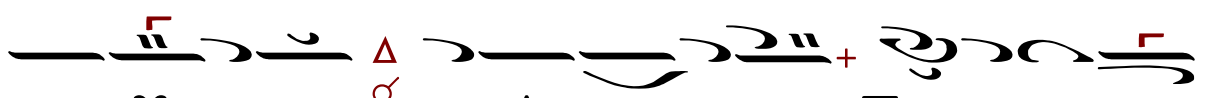
^Π
^π_q Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦν τοῦ
 ποτῶν παρὰ νοοομῶν καλυψάτε
 Χριστοῦ τὴν ἐγγεῖρσιν καὶ λαβετε ἀργυ
 ρία καὶ αἰεὶ αἰεὶ αἰεὶ πααα
 ατε ^π_q ὅτι ἡμῶν κοιμῶμε ἐν ὧν
 ἐκ τοῦ μνημείου ἐσσηλῆθη θῆο
 ονε ^κ_q ἐκρος τις εἰδε τις ἡκουσεν
 κρον κλαπεν ἐν τααποότε ^Π_q μαλι
 στα ἐσμυρνίσμε ἐνον καὶ αἰ γυυυ
 μνον ^π_q κατὰ ληποντα καὶ ἐν τῷ ταφῷ
 τα ἐν τααφιαααα αὐτοῦ ^κ_q μη

πλανασθε I ου ου δαι αι αι οι μα θε
 τε τας ρησεις των προ οφητων των και
 γνωωωωτε ο οτι αυτος εστι ι ιν
 α αλη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο
 σμου και πα αν το δυ υ να α μος

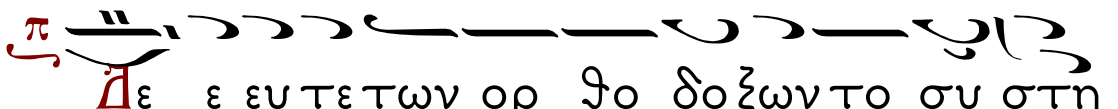
Ο υ συ σ σει σ μ ω ω α λ λ εν α αυ ρα λε
 π τ η τε θ ε ε α α σ αι Θε ου τ η ν πα ρ ου σ ι αν
 Η λι ου Θε ο ο μα καρ φω τι ζ ου σ αν σε πα
 λ αι α αρ μα τι δε ε πο χ ου ου με νος
 τε θ ρ ι π π ος τον Ου ρ α ν ο ν δι ι π πε ευ εις
 ζε νο π ρε π ως θ αυ μα ζ ο με νος θ ε ε ο ο
 π ν ε ε υ σ τε
 Ο τι ε κ ρ α τ αι ω θ η το ε λε
 ος αυ του ε φ η μ ας και η α λ η θ ει α
 του Κυ ρ ι ου με νει εις τον αι ω να
 Τ ους ι ε ρ εις της αι σ χ υ υ ν ης ζι φ ει κα

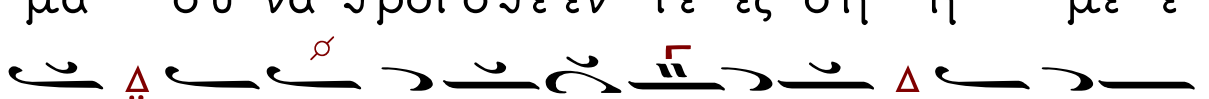
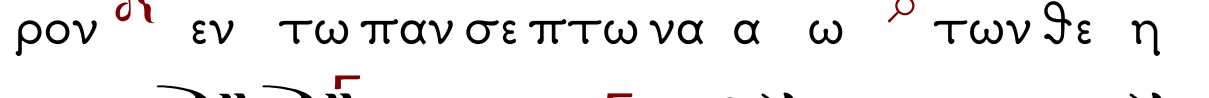
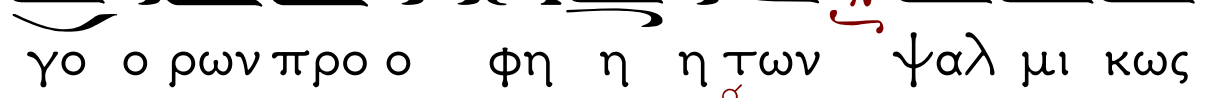
τε εσφα α ζας τον Ου ρα νον τη γλωτ τη
 ε πι γης του μη βρε χειν ε πε σχες θει ω
 ζη η λω πυρ πο λη θεις Ε λισ σαι αι ον δε
 ε πλησας της μη λω της ε πι δο ο σει
 διπλης σο φε Η λι ου εν θε ου χα α ρι ι
 τι

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣. Πά.

 υε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

 αι Υι υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α

 α τι

 Δε ευτε των ορ θο δοξων το συ στη

 μα συ να θροισθ εν τε ες ση η με ε

 ρον εν τω παν σε πτω να α ω των θε η

 γο ο ρων προ ο φη η η των ψαλ μι κως

 α α α α σω ω ω μεν ε να ρ μο νι ι

 ι ο ο ν με ε ε λος τω του τους δο ξα σαν

 τι Χρι στω ω τω ω ω Θε ω ω η η η η

μων και εν χα α ρα και α α γα α α λ λ ι
 α α α σει α να α α βο η η σω
 ω ω ω μεν χαι αι αι αι ροις ε πι ι γει
 ει ε α α α αγ γε ε ε ε λε και ου
 ρα νι ι ε α α α αν θρω ω ω πε
 Η λι ι α με ε ε γα λω ω νυ υ υ με
 χαι αι αι αι αι ροις ο δι πλην την χα ριν
 πα ρα Θε ου ου ου ου κο μι σα α με ε ε ε
 νος Ε λισ σαι αι ε πα α αν σε βα α
 σμι ι ι ε χαι ρε τε αν τι λη πτο ρε
 ες θε ε ρ μοι και προ στα α α ται και ι α

τροι των ψυχων και αι αι τω ωων σω ω μα
 α α των του φι λο χρι ιστου λα α α α
 ου α πο πα σης προ σβο λης ε ε ε να
 αν τι ι ι ας και πε ε ε ρι στα α
 σε ε ε ε ως και παν τοι ων κιν δυ υ
 νων λυ υ τρω ω σα α α α σθε τους πι στως
 εκ τε λου ουν τας την πα νε ε ε ορ τον μνη η
 η μνη ην υ υ υ μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων α α α α μην
Εν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α α σ
ση της α πει ρο γα μου ου νυ υ υ μ φ ης ει ει
κων δι ι ε γ ρ α α α α φ η η πο ο ο
τε ε κ ει Μω υ σ ης δι αι ρ ε ε τ ης του ου
υ υ υ δ α α α α τος εν θ α δε ε Γ α α
β ρ ι ι η λ υ π η ρ ε τ ης του θ α α α
α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θ ο ν ε πε
ζε ευ σεν α β ρ ο χ ω ως Ι ι σ ρ α α η λ νυ

υ υν δε τον Χριστον ε γεννη η σεν α α σπο
 ο ρως η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα
 α α σ σα α με τα την πα ρο δον του ου
 Ι ι σ ρα α η λ ε ε μ ει νε εν α α α βα
 α α α τος η α α α α α α με ε ε
 ε η α α με ε μ πτο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα
 νου η η λ ε μ ει ει νε ν α α α α α φ θο
 ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν
 και φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος ε
 λε η σο ονη μα α α α α α ας

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

Φως ἱ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης
α θὰ ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου
ου Χρι ι ι ι στε ἐλ θο ο ο ο
ο ον τες ἐ πι ι την η λι ου δυ υ υ
σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ον και ἀ α γι
ο ον Πνευ μα Θε ο ον ἀ ζι ο ο ον
σε ἐν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι
αι φωναις αι σι ι αις Ὑι ε ε Θε ε ε ου

ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶπα τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ι7, Ι-24)

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγον· Πορεύου ἐντεῦθεν κατ' ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου, καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωῒ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χεῖμαρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθα τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη

εἰς Σαρεφθά, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα, καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Λήψη δὴ μοι καὶ φωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· θάρσει, εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρόν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι, σεαυτῇ δὴ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσκει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ, καὶ ἥσθιεν αὐτὸς καὶ αὐτή, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας

ταύτης ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἑλίου. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικός, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἑλίου· τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνηῆσαι τάς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἑλιὸν πρὸς αὐτήν· Δὸς μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἑλίου, καὶ εἶπεν· Οἴμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἑλίου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ

ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ. Ἴδου τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ι8, Ι, Ι7-46 & Ι9, Ι-Ι6)

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεσβίτην ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἡ σύ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βάαλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα, Ἰσραήλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βάαλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἁλσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραήλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιοῦ· Ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ, εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν·

Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ Κυρίου
μονώτατος, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους
σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας καὶ
ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ
μελίσάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων,
καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν
βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε
ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐγὼ
ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ
μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί,
οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε·
καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν
Ἡλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης. Ἐκλέξασθε
ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε
πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν,
καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον, καὶ
ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ
Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες·
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ
διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν.
Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν
αὐτούς Ἡλιοὺ ὁ Θεσβίτης, καὶ εἶπεν·
Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολεσχία

ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς
ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν,
ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς
προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων·
Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ
ὀλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν
λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με, καὶ προσήγαγε
πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ
δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα
φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν
Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ
ῥυτιδίσθησαν οἱ λίθοι, καὶ ἰάσατο τὸ
θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ
ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δύο μετρητάς
σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ
ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ
ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ
ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετέ μοι
δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς
σχίδακας. Καὶ εἶπεν· Δευτερώσατε, καὶ
ἐδευτέρωσαν. Τρισεύσατε, καὶ ἐτρίσευσαν.
Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ

θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος, καὶ ἀνεβόησεν Ἥλιον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός, Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾷ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπε Ἥλιον πρὸς τὸν λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἥλιον εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσών, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἥλιον μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἥλιον ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ

ἤϋξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς
συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ
ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως
Ἰεσράελ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ
γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ, καὶ
ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν·
Αὐριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὥς ἓνα ἐξ
αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιὸν καὶ ἐφοβήθη. Καὶ
ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ
ἔρχεται εἰς Βηρσαβεέ, γῆν Ἰούδα καὶ ἀφῆκε τὸ
παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν
τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθε. Καὶ ἐκάθισεν
ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν
ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν, καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι φάγε καὶ πίε, ὅτι
πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ,
καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας
ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη
καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη.
Καὶ ἐπέστρεψε ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου,
καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι,
φάγε καὶ πίε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ
ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ
ἰσχυρῇ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα

ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους
Χωρήβ, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ
κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς
αὐτόν, καὶ εἶπε· Τὶ σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν
Ἡλίου· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ
παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, τὰ θυσιαστήριά σου
κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν
ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος,
καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ
εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου καὶ
ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν
ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ κρίσεις τὸν Ἑλισαιὲ υἱὸν
Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς προφήτην.

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 19, 19-21 & Δ' Βασ. 2, 1, 6-14)

Εγένετο ἡμέρα, καὶ εὗρίσκει Ἡλιοῦ τὸν Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ. Καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τοὺς βόας καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισαιὲ ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ζῇ Κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο, ὥς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με

ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσω̃ς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἥλίας, ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως, ἐὰν δὲ μὴ, ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἥλίας ἐν συσσεισμῷ ὥς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραήλ, καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἥλιου Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἥλιου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἥλιου Ἀπφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόσπичα.

Ἦχος λη̣ — — — — — Κε̣

Γ^κ
χ^κ
q
Cε τον σαρ κω θεν τα σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρανων μη χω ρι σθε εν τα εν
φω ναισ ασμα των με γα λυ νο μεν ο τισ ταν
ρον και θανα τον κα τε δε ε ζω δι α το
γε νοσ η μων ως φι λα α αν θρω πος Κυ ριος
σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με ρος α
νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων
Γ^Δ
χ^Δ
q
O Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε
πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα το
ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε

ζω σα το

κ
q

^κ ^Δ ^κ
^κ ^q **Ν**υ γει ει σηςσου της πλευρας ζω ο δο
 τα κρου νους α φε σε ως ^κ ^q πα σιν ε ξε βλυ
 σας ζω ης και σω τη ρι ι ας ^κ ^q σαρ κι δε
 θα να τον κα τε δε ζω α θα να σι αν η
 μιν δω ρου με νος ^κ ^q οι κη σας τα φω δε η μας
 η λευ θε ρω σας ^κ ^q συ να να στη σας σε αυ
 τω εν δο ζως ως Θε ος δι α του το βο
 ω ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο

ζα α σοι

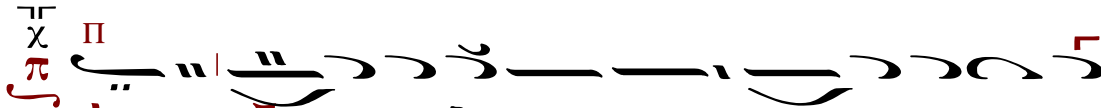
κ
q

^κ ^Δ ^κ
^κ ^q **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου

μένην^κ η τις ουουσα λευ θησεται^κ
 ζ^κενησου η σταυρω σικαιη εν Α δη
 κα θοδος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ
 σας γαρ αυ τον και τους πα λαι δε σμι ι ους συ
 να ναστησας σε αυ τω εν δο ζως ως Θε ος^κ
 τον Πα ρα δει σον α νοι ζας α πο λα βειν
 του ου του η ζι ωσας δι ο και η μι ιν τοις
 δο ζα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
 γερ σιν^κ δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι
 ων Πα ρα δει ει ει σου οι κη το ρας^κ κα τα
 ζι ων ως μονος ευ σπλα αγ χνος^κ

χω^Δ κ^Κ
χω^q τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ
χω^q ρι ε^Μ ν^Κ εις μα κρο τη τα η με ρων
χω^q ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ζα
με νος και τρι η με ρος εκ νε κρων α να
στας της σαρ κος η μων τα πα α α θη θε
ρα πευ σον^{χω^q} και α να στη σον εκ πται σμα
των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας^{χω^q}

Εἰς τὸν Σπῆχον. Δόξα. Ἦχος λ̣ π̣. Πα̣.

 λ̣ ε ε Δ ο ο ο ζα Πα α τρι ι και αι
 αι Υι υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α
 α τι

 Προ φη τα κη η η ρυ υζ Χρι ι ι
 στου του θρονου της με ε γα α αλωω συ
 υ υ νης ου δε πο τε ε ε χω ρι ι
 ι ζη η και ε κα στωω ω α α ασθε
 ε νου ου ουν τι α ει ει πα ρι ι
 στα α α σαι εν τοις υ ψι ιστοις λει
 του ουρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις

παν τα χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε
νος αι αι αι τη η σαι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι ι λα σμο ον ται αις ψυ χαι αι
αις η η η ημων

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος λ̣π̣ Δι̣

Γ̣^Δ
Δι̣

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ
Ο ποι η της και λυ τρω της μου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ριος εκ της ση ης νη

δυ ος προ ελ θων ε με ενδυ σα με νος

της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η λευ θε

ρω σε δι ο σοι πα να γνε ως του Θε ου ου

μη τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν

α σι γη τως το χαι ρε του ου Α γ γε λου χαι ρε

Δε σποι να προ στα σι ι ι α και σκε πη

καὶ σωτηρίαν ψυχῶν ἡμῶν
ων

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀναστάσιον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

Τον συ να να ρ χον λο γον Πα τρι και Πνευ
μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χ θεν τα εις σω τη
ρι ι αν η μων α νυ μνη σω μεν πι
στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι η υ δο κη
σε σα ρ κι α νε λ θειν εν τω σταυ ρω και θα α να
τον υ πο μει ει ναι και ε γει ραι τους τε
θνε ω ω τας εν τη εν δο ζω α να στα σει
αυ του

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
^χ
^Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
^Δ
 Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος
^Δ
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το ο πλα στον ε σω σε νε κ θα να του
^Μ
 τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.